

MILERS DE VALENCIANS I CENTENARS D'ENTITATS, PER LA TV3

Uns límits falsos

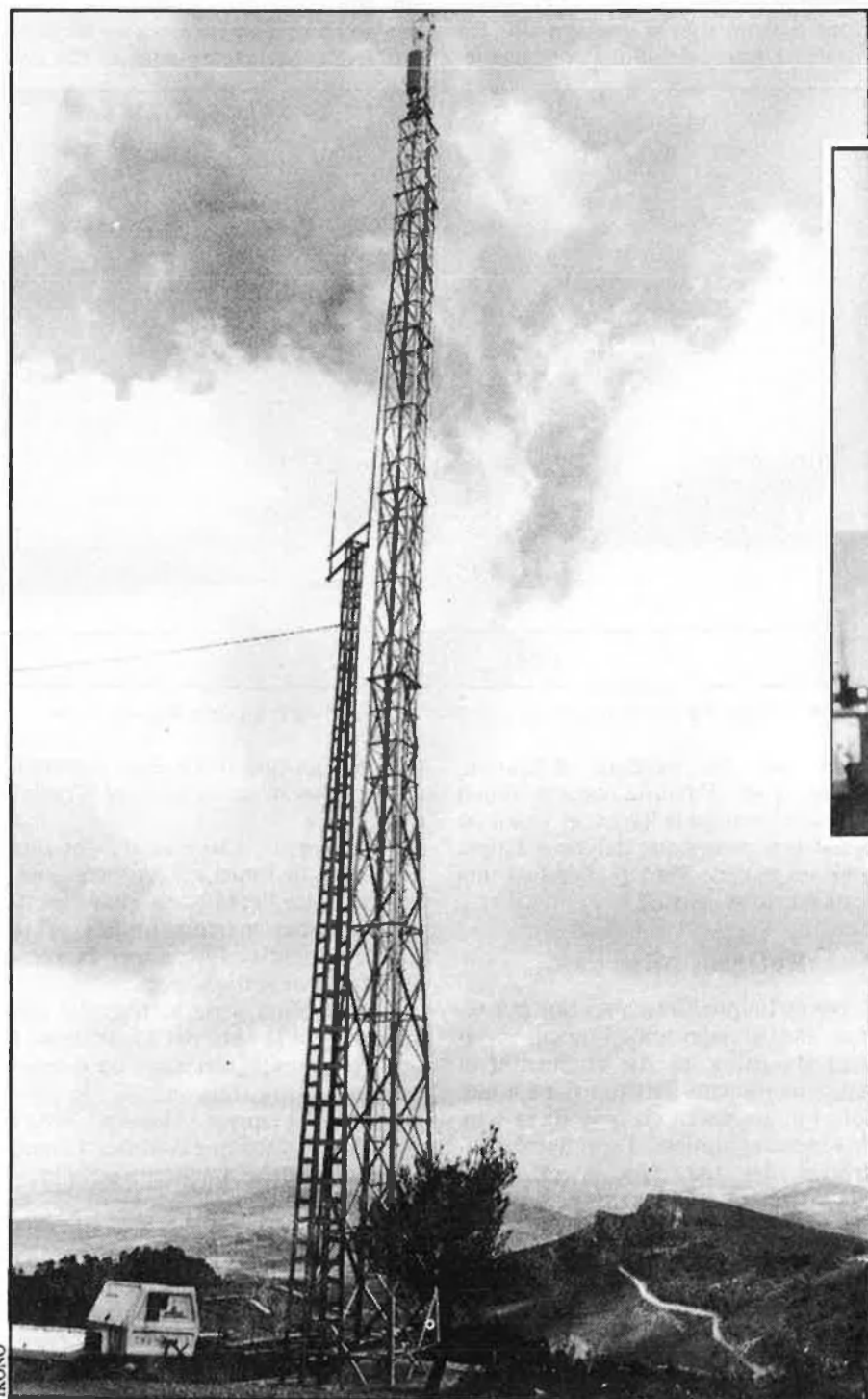
La premsa de Castelló ha estat especialment dura contra «els salvadors de la pàtria de torn». Els provocadors que, des de València, pretenen acabar amb la «ingerència» que suposa un reemissor de TV3 sufragat per milers de valencians.

Jeroni Castelló

«**il,** a més, no hi ha color, home! La TV3 és una televisió i Aitana és un succedani». Aquesta frase, presa de *Castellón Diario*, del dia 27 de març, sintetitza tota una opinió generalitzada, estesa durant aquestes setmanes arreu de les comarques del nord. Segons un comentarista del mateix rotatiu, un gran nombre de persones s'han mostrat preocupades davant «una possible acció governamental contra el reemissor de TV3, estimulada —i fins i tot exigida— pel diari *Las Provincias*, de València, la subdirectora del qual, María Consuelo Reyna, poc menys que considera com un atac bèl·lic a la Comunitat Valenciana el fet que els castellonencs que ho desitgen —perquè ningú no és obligat— puguen sintonitzar els programes de TV3».

Joan Soler Usó, director de Ràdio Popular de la Plana, hi afegia la puntilla, també en les planes de *Castellón Diario*: «María Consuelo Reyna, després d'intoxicar fins al paroxisme els valencians de la ciutat de València, amb això del pancatalanisme, aprofita qualsevol oportunitat per soltar el seu histerisme i el desig de fer-se amb els valencians que no tenen com a costum odiar tot allò català...» «La senyoreta Reyna ho té malament, perquè nosaltres no volem ser salvats per ningú, i encara menys per ella i d'allò que ella vol salvar-nos. Preferim ser ciutadans lliures, que tenen la possibilitat de veure, també, la TV3 i engegar-la o no com ens vinga en gana».

I Joan Josep Pérez Benlloch, des de *l'Hoja del Lunes*, de València, ho arredonia: «Tornem a episodis històrics quan es proposa impedir o prohibir la recepció de la TV3 catalana en nom del pintoresc dret al fet que cada país o comunitat esdevinga un estanc immune a estranyes influències».

IKONO

Alguns detalls, amagats

A part el paroxisme ressenyat pels diaris de Castelló, i les contínues al·legacions d'alguns membres de la Coalició Popular a la «presumpta il·legalitat» del reemissor i a la possibilitat de «reobrir la batalla cultural», en paraules de Manuel Giner, portaveu del grup popular a les Corts Valencianes, la premsa valenciana no s'ha fet ressò d'uns detalls que bé convé ressenyar, o, per contra, han estat tergiversats.

En primer lloc, el minirepetidor instal·lat en el domicili d'un radioaficionat de Sueca no ha estat clausurat. El delegat del govern central, Eugenio Burriel, aconseguí dels tribunals la ratificació a l'hora d'actuar policial-

corresponent i ha estat sufragat a través de centenars d'aportacions individuals, en forma de bons de col·laboració, canalitzades des de l'entitat Amics de TV3, organitzada des d'Acció Cultural del País Valencià. Aquest detall ha estat insistentment amagat, quan s'ha volgut presentar la iniciativa com una «expansió catalana cap al sud».

Finalment, convé recordar que la TV3 arriba arreu de les Illes gràcies, en part, a dues ajudes institucionals ben transcendents. D'una banda, el Consell Insular de Mallorca, a través del Negociat de Cultura i Educació, acordava el 26 de juliol de l'any passat «de concedir dos milions de pessetes a l'Obra Cultural Balear, destinats al projecte de recepció de TV3 a Ma-

reemissor instal·lat al nord del País Valencià. La comparació fa ostensible un no tan curiós contrast.

¿Llibertats il·legals?

Analitzar des d'una òptica legalista la recepció de senyals àudio-visuals, a aquestes alçades del segle XX, és enfocar el tema des d'una òptica merament política. Una altra cosa seria l'emissió d'un senyal propi, que sí que hauria d'aparèixer codificat per la legislació oportuna. I és fa difícil qualsevol sol·licitud de dictamen sobre l'autorització de rebre emissions, més encara quan l'estat no ha elaborat encara una normativa vigent que ho concrete, retardada i trossejada la Llei d'Ordenació de les Comunicacions, que, segons sembla, el Parlament espanyol haurà d'aprovar dividida en dos o tres textos.

Si, tot això, ho observem des de la inclusió del nostre país dins la CEE, el tema encara apareix més clar. Segons un memoràndum presentat per la Comissió de les Comunitats Europees, conegut com el *Llibre Verd*, cal caminar cap a l'establiment d'un mercat comú de la radiodifusió, una televisió europea sense fronteres. A poc a poc, la legislació dels distints països membres s'hi han d'anar encaminant. Així ho comenta Josep Asensi Bataller, professor de la Universitat d'Alacant, en un estudi recent sobre «Perspectives europees i perspectives regionals de radiodifusió i televisió».

Segons Josep Asensi, «la perspectiva global i «europea» es planteja des del supòsit que no és possible avui establir límits, des de l'organització política estatal, al complex sistema de comunicació que va de la mà de les noves tecnologies i té a favor la realitat d'una tendència perfectament observable: les actituds dirigistes, l'existència de monopolis i serveis públics en l'àmbit de la comunicació, la diversitat de reglamentacions administratives, poden arribar a retardar, però no a evitar del tot, la dinàmica social, procliu a servir-se dels mitjans de comunicació sense atendre'n l'origen».

Sense una legislació clara, coartar el dret a la recepció apareix a les antípodes d'un plantejament europeu general. Actuar contra un reemissor es pot traduir a fer-ho contra un repetidor, contra els milers de repetidors individuals, acoblats a les antenes de milers de particulars, arreu de les comarques valencianes, que capten les emissions de TV3, augmentant-ne el senyal. Difícil objectiu. □

GERONIMO MOTA

A l'esquerra, antena per rebre la TV3, al Bartolo. A la dreta, Raimon, en una actuació per a la mateixa TV3.

ment sobre l'habitatge d'un particular, però no la interrupció de les emissions. Des del 17 d'octubre de l'any passat, l'Ajuntament en ple va acordar, per majoria, d'instal·lar-lo a la Muntanyeta dels Sants, en el terme municipal. Des d'aquest moment, no hi ha hagut cap requeriment legal més i el micro-repetidor ha continuat funcionant.

Anteriorment, el 2 de maig del 85, la Comissió Municipal Permanent de l'Ajuntament d'Ontinyent acordà d'instal·lar-ne un en el terme municipal, d'un cost de 741.544, a càrrec del consistori.

El reemissor situat a la muntanya del Bartolo, a la Pobla Tornesa, compta amb l'autorització municipal

llorca». Anteriorment, havia donat suport i s'havia adherit «a la petició massiva d'institucions, entitats i particulars mallorquins, en el sentit que sigui factible de rebre immediatament les emissions de TV3 a tota l'Illa, tal com es va aprovar en la proposició no de llei aprovada pel Parlament de les Illes Balears», en mans conservadores.

De l'altra, l'Ajuntament de Palma va decidir, igualment, «de concedir una subvenció de 2.000.000 de pessetes a l'Obra Cultural Balear, a fi de col·laborar en el projecte de recepció de TV3 a Mallorca, a abonar amb càrrec al vigent pressupost de despeses».

La quantitat restant va ser aportada individualment, com en el cas del